

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM (tredje avdelningen)
den 11 juni 1996

Mål T-118/95

Miguel Anacoreta Correia
mot
Europeiska gemenskapernas kommission

”Tjänstemän – Rekryteringsförfarande – Tjänst i lönegrad A 1”

Fullständig text på franska . . . . . II - 835

Saken: Talan om dels ogiltigförklaring av beslutet om avslag på sökandens ansökan om tjänsten som vice generaldirektör vid generaldirektoratet för yttre förbindelser, dels ogiltigförklaring av utnämningen av B. till denna tjänst.

Utgång: Ogillande.

Resumé av domen

Sökanden, som är tjänsteman i lönegrad A 2 vid kommissionen, förflyttades till GD I (generaldirektorat för yttre förbindelser), där han som direktör ansvarar för frågor som rör Latinamerika.

Genom meddelande om lediga tjänster KOM/1/94 av den 6 januari 1994 inledde kommissionens tillsättningsmyndighet ett sådant förfarande som föreskrivs i artikel 29.1 a i tjänsteföreskrifterna för tjänstemännen i Europeiska gemenskaperna (tjänsteföreskrifterna) för att tillsätta tjänsten, i lönegrad A 1, som vice generaldirektör vid generaldirektoratet för yttre förbindelser (GD IA).

Sökanden var den enda tjänsteman som ingav ansökan om den omtvistade tjänsten inom den tidsfrist som hade fastställts i meddelandet om lediga tjänster.

Den 27 april 1994 beslöt tillsättningsmyndigheten att tillämpa det förfarande som föreskrivs i artikel 29.2 i tjänsteföreskrifterna. Något meddelande angående detta beslut publicerades inte.

Samma dag ingav B., som är diplomat med portugisiskt medborgarskap, sin ansökan om den omtvistade tjänsten.

Den 15 juni 1994 beslöt tillsättningsmyndigheten att anta B.:s ansökan och den 20 juli 1994 utnämnde den honom till tjänsteman i lönegrad A 1.

Genom skrivelse av den 24 juni 1994 underrättade tillsättningsmyndigheten sökanden om att hans ansökan hade avslagits.

Den 14 september 1994 ingav sökanden ett klagomål dels mot detta beslut, dels mot tillsättningsmyndighetens beslut att utnämna B. till tjänsten i fråga. Klagomålet avslogs genom tillsättningsmyndighetens beslut av den 30 januari 1995.

Innan meddelandet om lediga tjänster publicerades kunde man i en portugisisk tidning från den 10 december 1993 läsa en artikel som tillkännagav att den omtvistade tjänsten hade reserverats för en portugis, att den behörige portugisiska ministern hade utpekad B. som den mest meriterade kandidaten och att den behörige kommissionsledamoten hade tillstyrkt detta val efter att ha haft ett längre samtal med denne.

En annan portugisisk tidning från den 15 januari 1994 tillkännagav B.:s kommande utnämning till den omtvistade tjänsten.

Den första grunden: maktmissbruk

Begreppet maktmissbruk har en precis innebörd och avser den omständigheten att en administrativ myndighet använder sina befogenheter i ett annat syfte än det avsedda. Ett beslut innebär maktmissbruk endast om det mot bakgrund av objektiva, relevanta och med varandra överensstämmande indicier förefaller vara fattat för att förverkliga andra ändamål än de som åberopas (punkt 25).

Hänvisning till förstainstansrätten den 2 februari 1995, Frederiksen mot parlamentet, T-106/92, REGP s. II-99, punkt 47; förstainstansrätten den 19 oktober 1995, Obst mot kommissionen, T-562/93, REGP s. II-737, punkt 62

Uppgifterna i tidningsartiklarna kan inte anses utgöra objektiva, relevanta och med varandra överensstämmande indicier på att tillsättningsmyndigheten redan före rekryteringsförfarandet hade gjort ett urval av kandidater eller fattat beslutet att utnämna B. till den omtvistade tjänsten (punkt 30).

Det är i detta fall möjligt att samtalen mellan den behörige kommissionsledamoten och eventuella kandidater till den omtvistade tjänsten har varit av "orienterande" slag. Dessutom finns det ingenting som hindrar en direkt berörd överordnad från att ha ett samtal med en person som, när den tidpunkten kommer, kan komma att visa sitt intresse för en ledig tjänst, under förutsättning att det då ett sådant samtal avslutas inte görs något åtagande med avseende på denna person, och detta gäller i än högre grad när det gäller tillsättningen av tjänster i lönegrad A 1 och A 2 (punkt 31).

De slutsatser var därför förhastade som författarna till tidningsartiklarna drog av de samtal som den behörige kommissionsledamoten före offentliggörandet av meddelandet om lediga tjänster hade hållit med olika personer som kunde komma i fråga som sökande till den omtvistade tjänsten, och enligt vilka B. hade "blivit utnämnd" till och skulle komma att "inneha" den omtvistade tjänsten.

Tillsättningsmyndigheten kan dessutom direkt inleda förfarandet enligt artikel 29.2 i tjänsteföreskrifterna för att tillsätta en ledig tjänst efter att ha bedömt möjligheten att tillsätta denna tjänst genom ett av de förfaranden som uppräknas i punkt 1 i denna artikel, om myndigheten anser att inget av dem kan leda till en utnämning av en person som har de allra högsta förtjänster i fråga om kompetens, effektivitet och integritet. I detta fall utgör själva inledningen av det förfarande som föreskrivs i sistnämnda bestämmelse ett tecken på att beslutet att utnämna B. till den omtvistade tjänsten ännu inte hade fattats vid den tidpunkt då tidningsartiklarna publicerades.

Hänvisning till förstainstansrätten den 23 februari 1994, Coussios mot kommissionen, T-18/92 och T-68/92, RecFP s. II-171, punkt 98; förstainstansrätten den 22 mars 1995, Kotonis mot ESK, T-586/93, REGP s. II-203, punkt 94

Det finns inte heller någon bestämmelse i tjänsteföreskrifterna enligt vilken en kandidat har rätt att under rekryteringsförfarandet få ett samtal med sin potentielle överordnade eller enligt vilken det föreligger en skyldighet att på eget initiativ kalla den berörde kandidaten till ett sådant samtal (punkt 36).

Inte heller det faktum att B. ingav sin ansökan samma dag som förfarandet enligt artikel 29.2 inleddes utgör ett bevis eller ett objektiva och avgörande indicium på att ett urval hade skett eller att ett beslut att utnämna B. till den omtvistade tjänsten hade fattats innan rekryteringsförfarandet inleddes. Det kan nämligen inte uteslutas att B., efter sitt samtal med den behörige kommissionsledamoten, bevakade rekryteringsförfarandet mycket noga och att han i god tid underrättades om inledningen av förfarandet enligt artikel 29.2 och därför kunde inge sin ansökan denna dag (punkt 37).

Den andra grunden: åsidosättande av artiklarna 7 och 27 i tjänsteföreskrifterna

I klagomålet åberopades varken att artiklarna 7 och 27 i tjänsteföreskrifterna eller principen om icke-diskriminering skulle ha åsidosatts. Det innehöll inte heller någon uppgift av vilken svaranden, ens om den hade ansträngt sig att tolka klagomålet med en öppen inställning, skulle ha kunnat dra slutsatsen att sökanden avsåg att åberopa ett åsidosättande av artiklarna 7 och 27 i tjänsteföreskrifterna eller av principen om icke-diskriminering (punkt 44).

Hänvisning till förstainstansrätten den 29 mars 1990, Alexandrakis mot kommissionen, T-57/89, Rec. s. II-143, punkt 9

Grunden avvisades mot bakgrund av dessa omständigheter (punkt 45).

Den tredje grunden: åsidosättande av artikel 29 i tjänsteföreskrifterna

När en enda kandidat anmäler sig efter det att förfarandet enligt artikel 29.2 a i tjänsteföreskrifterna har inletts, som i det aktuella fallet, är tillsättningsmyndigheten inte tvungen att göra en förhandsbedömning av den berördes meriter. Denna bestämmelse innebär nämligen inte att lämpade tjänstemän tillerkänns en subjektiv rätt till befordran. Tillsättningsmyndigheten kan tvärtom direkt inleda förfarandet enligt artikel 29.2 i tjänsteföreskrifterna för att få in en eller flera andra ansökningar, så att den faktiskt kan välja den person som är lämpligast för den lediga tjänsten och så att den faktiskt kan göra en jämförande bedömning av meriter (punkterna 54 och 55).

Hänvisning till domstolen den 25 november 1976, Küster mot parlamentet, 123/75, Rec. s. 1701, punkterna 10 och 17

Förstainstansrätten fann att även om meddelandet om lediga tjänster obestriddligen var kortfattat, kunde inte heller denna omständighet ensam ha hindrat sökanden från att inge sin ansökan på vederbörligt sätt, eftersom han, som är tjänsteman vid kommissionen sedan juli 1987 och innehar en hög tjänst vid just GD I, inte kunde ha varit okunnig om vad för slags tjänst den omtvistade tjänsten var och vilka allmänna krav som skulle vara uppfyllda för att kunna inneha den (punkt 58).

Den fjärde grunden: åsidosättande av skyldigheten att göra en jämförande bedömning av kandidaterna

Såväl beslutet om att avslå sökandens klagomål som svaromålet och duplikinlagorna utvisade tydligt skälen till att tillsättningsmyndigheten beslöt att anta B.:s ansökan

till den omtvistade tjänsten. Mot denna bakgrund ansåg förstainstansrätten att det inte fanns någon anledning att tvivla på att tillsättningsmyndigheten faktiskt hade gjort en jämförande bedömning av kandidaterna (punkt 65).

Vidare innebar meddelandet om lediga tjänster, trots att det var kortfattat, att alla berörda gavs möjlighet att med full kännedom om omständigheterna inkomma med en ansökan och tillsättningsmyndigheten behövde inte kalla sökanden till ett samtal för att han skulle kunna inge sin ansökan (punkt 66).

Den femte grunden: uppenbart oriktig bedömning

Tillsättningsmyndigheten förfogar, särskilt beträffande tjänster i lönegrad A 1 och A 2, över ett stort utrymme för skönsmässig bedömning när den jämför kandidaternas meriter och denna bedömning kan bara ifrågasättas om den är uppenbart felaktig. Dessutom har tillsättningsmyndigheten rätt att ge en kvalificerad kandidat företräde framför en annan kvalificerad kandidat på grund av hänsyn till tjänstens intresse. I det aktuella fallet fann förstainstansrätten att det av såväl beslutet om avslag på klagomålet som svaromålet och duplikinlagorna samt det muntliga förfarandet klart framgick vilka kunskaper och erfarenheter B. hade som fick tillsättningsmyndigheten att ge hans ansökan företräde framför sökandens. Ingen av de uppgifter som sökanden hade lämnat visade att tillsättningsmyndigheten hade gjort en uppenbart oriktig bedömning när den jämförde kandidaternas ansökningar (punkterna 75 och 76).

Hänvisning till domstolen den 17 december 1981, De Hoe mot kommissionen, 151/80, Rec. s. 3161, punkt 16; förstainstansrätten den 13 december 1990, Moritz mot kommissionen, T-20/89, Rec. s. II-769, punkt 29; Kotzonis mot ESK, nämnd ovan, punkt 81

Den sjätte grunden: bristen på motivering

Tillsättningsmyndigheten är inte skyldig att motivera besluten om befordran för de kandidater som inte befordras. Den är däremot skyldig att motivera sitt beslut när den avslår ett klagomål från en kandidat som inte har befordrats, eftersom motiveringen av beslutet om avslag sammanfaller med motiveringen av det beslut mot vilket klagomålet var riktat. Denna lösning är även tillämplig på ett beslut om utnämning som grundas på artikel 29.2 i tjänsteföreskrifterna (punkt 82).

Hänvisning till domstolen den 7 februari 1990, Culin mot kommissionen, C-343/87, Rec. s. I-225, punkt 13; Kotzonis mot ESK, nämnd ovan, punkt 105

Domslut:

Talan ogillas.